

Filmjournalen presenterar varje vecka aktuella filmer från biorepertoaren och olika strömningstjänster. Krönikör Pidde Andersson skriver om film på den ofta citerade sajten Toppraffel och är en av få recensenter som vågar säga ifrån, när det behövs.

Göta Kanal – Vinna eller försvinna är inte en transportsträcka värd Baltzar von Platens bidrag till den svenska turistnäringen.

Foto: Anders Birkeland/SF Studios

Vilket magplask!

Ibland känns det som att det finns bättre filmer gömda inuti filmer som inte är speciellt bra, eller i filmer som är direkt usla. Ett typexempel är "Göta Kanal – Vinna eller försvinna".

Svenska folket älskar de klassiska komedierna om Stig-Helmer Olsson, Jönssonligan och Göta Kanal. Att det skulle komma en fjärde Göta Kanal-film, 41 år efter originalet, var ingen större överraskning, ej heller att handlingen är en trött och tjugitig upprepning av de tidigare filmerna i serien. Skämten signaleras långt i förväg, skratten uteblir totalt.

Men plötsligt dyker det upp en kort scen som faktiskt är jätterolig. En rosa buss full med vinpimplande tanter – Rosébussen – stannar för en rosévin- och toalettpaus. Ut ur bussen kliver Eva Rydberg och Ewa Roos, och den förstnämnda är fantastiskt kul! Tyvärr försvinner Rydberg ur handlingen efter en halv minut, innan hon egentligen hunnit göra mycket mer än att fälla sin enda replik.

Det slår mig att jag hellre hade sett en film som enbart handlar om Rosébussen. Ett gäng tanter på bussresa. Varför gjorde inte regissören Emma Molin denna film istället?

Biopremiärerna under sommaren har inte varit många, och ett litet fåtal har dominerat landets biosalonger. Inte helt oväntat handlar det om Marvelfilmerna "Doctor Strange in the Multiverse of Madness" och "Thor: Love and Thunder", samt dinosaurierafflet "Jurassic World: Dominion". Den sistnämnda är en högljudd film som i princip enbart består av jakter och actionscener, handlingen försvinner bland alla urtidsmonster. Större delen av världens kritikerkår gjorde tummen ner, men den unga målgruppen älskar filmen – vore jag tolv år hade jag också älskat den.

Tom Cruise i "Top Gun: Maverick" har även han hängt med hela sommaren. Det här visade sig vara en film som var betydligt bättre än väntat. Den första filmen, som kom 1986, må ha varit extremt framgångsrik – men den är inte speciellt bra. Tvärtom, den är riktigt usel. Det tyckte jag 1986, och det tycker jag 2022, när jag såg om den. Joseph Kosinskis senkomna uppföljare är bättre på alla sätt, vilket ingen hade gissat, och den kan uppskattas även av oss som inte gillar originalet.

Det rapporteras en hel del om Netflix och de ekonomiska svårigheter företaget dras med. Det pratas om att Netflix ska lansera en ny variant av sin tjänst, som ska visa reklam. Trots detta pumpar Netflix in stora summor i sina egna produktioner. "The Gray Man", som bygger på en romanserie av Mark Greaney, är en actionpackad men ganska oinspirerad agenthistoria. Denna film, vars huvudroller görs av Ryan Gosling och Chris Evans, kostade 200 miljoner dollar. Tydligt har den gått bra, eftersom en uppföljare nu är på gång.

En blick framåt säger mig att höstens repertoar kan bli kul. Några filmer ser lovande ut. Om inte, kommer du att få veta det här.

Pidde Andersson är en av Sveriges längst verksamma filmrecensenter och driver sajten Toppraffel.